

Trójkonferencja 2021

Indywidualne, grupowe i społeczne znaczenia pandemii Osobiste spotkania terapeutów

Łódź, 15-17 października 2021

Hotel Ambasador Premium, ul. Kilińskiego 145

ABSTRAKTY

PIĄTEK, 15 PAŹDZIERNIKA

dr Marcin Hermanowski, dr hab. Monika Frąckowiak-Sochańska

Psychoterapeutki i psychoterapeuci w czasie pandemii - raport z ogólnopolskich badań

W naszym wystąpieniu chcemy zaprezentować wyniki dwóch etapów badań przeprowadzonych na Wydziale Socjologii UAM. na ogólnopolskiej próbie psychoterapeutek i psychoterapeutów. Badanie miało dwa etapy: w sierpniu i wrześniu 2020 i od grudnia 2020 do marca 2021. Pierwszy etap obejmował czas od wybuchu pandemii do września 2020, drugi od października 20 do marca 21. Raport „Psychoterapeutki i psychoterapeuci w czasie pandemii” został oparty na ogólnopolskiej próbie psychoterapeutek i psychoterapeutów. W pierwszym etapie wzięły udział 382 osoby, w drugim 328. Wyniki badania, o których chcielibyśmy opowiedzieć uczestniczkom i uczestnikom konferencji dotyczą zmian w funkcjonowaniu systemu eksperckiego, jakim jest psychoterapia wymuszonych przez pandemię, kondycji psychicznej psychoterapeutów i psychoterapeutek oraz problemów, które skłaniają jednostki do poszukiwania pomocy psychoterapeutycznej w warunkach pandemii. Nasze badanie dało też obraz środowiska terapeutycznego: w jakich modalnościach pracujemy, w jakich miejscowościach, województwach, w jakich instytucjach/ośrodkach jak dużo pracujemy – wydaje się, że taki obraz środowiska byłby interesujący dla uczestników konferencji. Linki do raportów: <http://socjologia.amu.edu.pl/publikacje/644-psychoterapeutki-i-psychoterapeuci-w-czasie-pandemii-raport-z-drugiej-czesci-badan>; <http://socjologia.amu.edu.pl/aktualnosci/568-psychoterapeutki-i-psychoterapeuci-w-czasie-pandemii-raport-z-pierwszej-czesci-badan>

BLOK PIERWSZY

mgr Dorota Młynek-Nowaczyk

Zasoby terapeuty w dobie pandemii

Celem warsztatu jest wykorzystanie sposobu myślenia o jednostce w ujęciu Milтона H. Ericksona. Jak i gdzie terapeuta jako „narzędzie” pracy może budować i spożytkowywać swoje zasoby.

dr Marek Kobus, mgr Adriana Zielińska

Trudny pracy psychoterapeutycznej w pandemii- sesja Grupa Balinta dla pracujących nie/tylko online

Okres pandemii stworzył nowe nieznane okoliczności w pracy psychoterapeutycznej. Izolacja społeczna, natężona praca, zagrożenie nie tylko epidemiologiczne, rzuciły nowe wyzwania dotychczasowym formom zapobiegania wypaleniu zawodowemu.

dr Marcin Jabłoński, dr Sławomir Murawiec

Globalne procesy psychospołeczne a indywidualne konteksty relacji terapeutycznej w epoce pandemii Sars-Cov2

Żyjemy w świecie zarządzanym przez uniwersalne procesy psychospołeczne, ale zwykle nie dostrzegamy ich wpływu na nasze codzienne życie. Bywa tak, że dopiero sytuacje ponadprzeciętne, kryzysowe, tak jak to ma miejsce w przypadku epidemii Sars-Cov2, pozwalają na wyostrenie spojrzenia i zwrócenie uwagi na istotę tego problemu. Procesy psychospołeczne, na które chcemy zwrócić uwagę omawiane są nie tylko w dyskursie naukowym, ale funkcjonują również w popkulturze oraz w szerokim kontekście społecznym. Do procesów którym pragniemy poświęcić uwagę w panelu dyskusyjnym należą: finansjalizacja, anomia, dysonans poznawczy i postprawda. Omówienie ich w grupie psychoterapeutów wydają się nam istotne z powodu ich potencjalnego wpływu na problematykę zdrowia psychicznego, w wymiarze zarówno indywidualnym jak i populacyjnym. W trakcie panelu pragniemy dokonać pogłębionej refleksji nad znaczeniem tych zjawisk zarówno dla zdrowia psychicznego jak i relacji terapeuta-pacjent. Brak refleksji nad tą sytuacją, może w naszej ocenie, prowadzić do dalszej ewolucji nowoczesnych społeczeństw w kierunku, który można określić jako postludzki czy posthumanistyczny (Fukuyama 2004). W sensie jednostkowym, taki postczłowiek kierowałby się w życiu, prostym rachunkiem ekonomicznym, preferował skuteczne, nawet jeśli byłyby brutalne, metody rozwiązywania konfliktów, a przy tym głęboko wierzył w to co robi i nadawał temu pozytywne znaczenie. Chcielibyśmy uruchomić dyskusję, która nada praktyczne znaczenie temu zagadnieniu i przyczyni się do lepszego rozumienia problematyki pacjentów, oraz posłuży naszej własnej, indywidualnej i środowiskowej autorefleksji i superwizji.

BLOK DRUGI

mgr Anna Bielańska, mgr Jarosław Gliszczyński

Droga do lepszego współodczuwania z pacjentem – zastosowanie elementów psychodramy w superwizji psychoterapii

Spotkanie jest kluczowym słowem w rozumieniu tego co dzieje się w psychoterapii psychodramą, jak również w takiej superwizji psychoterapii, w której używamy podstawowych narzędzi psychodramy. Spotkanie dotyczy wielu wymiarów, takich jak własne wnętrze pacjenta, relacja z drugim człowiekiem (terapeutą, grupą), z własnym wnętrzem psychoterapeuty. Spotkanie obejmuje też różnorodne aspekty egzystencjalne, w tym również te, które wynikają ze wspólnego i indywidualnego doświadczenia ostatnich lat związanych z pandemią. Warsztat będzie się składał z dwóch części. W pierwszej prowadzący przedstawią podstawowe założenia metody psychodramy, kluczowe techniki takie jak na przykład zamiana ról, w tym też wejście w rolę własnego pacjenta. Zaprezentują modelowo zastosowanie elementów psychodramy w superwizji psychoterapii indywidualnej i grupowej posługując się historiami swoich przypadków z superwizji. W drugiej części uczestnicy warsztatu będą mogli doświadczyć pracy z wykorzystaniem elementów psychodramy. Warsztat zakończy się podsumowaniem tego doświadczenia i dyskusją o tym jakie możliwości i ograniczenia ma psychodrama w pracy superwizyjnej. Warsztat jest przeznaczony dla wszystkich psychoterapeutów i superwizorów a nie tylko tych, którzy mają jakieś własne szkolenie w metodzie psychodramy.

mgr Agnieszka Kapica, mgr Adriana Zielińska, mgr Małgorzata Stachura, mgr Tatiana Wróblewska

Nadzieja w psychoterapeucie

„Terapeuta jako ten, którego misją jest niesienie nadziei za siebie i pacjenta” Nancy McWilliams. Czy warunkiem udanej relacji terapeutycznej i skutecznej terapii, jest nadzieja terapeuty? Skąd terapeuta czerpie nadzieję, gdy współdzieli z pacjentem trudną rzeczywistość pandemii (poczucia zagrożenia, lęku o zdrowie czy nawet życie, pieniądze (swoje i bliskich), też realnych utrat?) Skąd czerpie nadzieję w ogóle? Czy może dawać nadzieję pacjentowi, jeśli sam jest „bez – nadziei”? Jeśli tak, to jak długo może trwać taki stan? Czy może czerpać nadzieję od pacjenta? W jakich sytuacjach? Jak długo? Zapraszamy na nasz warsztat, na którym spróbujemy wspólnie z uczestnikami pozastanawiać się nad zasobami nadziei w terapii – skąd ją bierze? Co ją podtrzymuje? Czy jest niewyczerpywalna? Czy może się skończyć i co wtedy? Jakie to niesie za sobą konsekwencje dla pacjenta, ale przede wszystkim dla samego terapeuty? Jak ją odzyskać albo jak zadbać o to, żeby jej nie tracić?

lek. med. Jolanta Berezowska

Uważne współczucie jako sposób budowania odporności psychicznej

W czasie pandemii wiele osób doświadczyło uczuć związanych z obawami o zdrowie i życie swoje i bliskich, poczucia izolacji i braku wpływu, niepewności, dezorientacji związanej ze sprzecznymi informacjami. Realne ograniczenia interakcji społecznych skłaniały do poszukiwania i budowania zasobów wewnętrznych. Często celem psychoterapii było zwiększanie odporności psychicznej poprzez budowanie umiejętności samoregulacji emocjonalnej. Celem warsztatu jest - przedstawienie trzech typów systemu regulacji emocjonalnej tj. systemu wykrywania zagrożeń i ochrony siebie, systemu dążenia i poszukiwania zasobów, systemu kojenia i afiliacji - ukazanie możliwości budowania uważnego współczucia i wpływu samoakceptacji na ogólny dobrostan.

mgr Karolina Rygiel

Terapeuta doskonały nie istnieje – trudności w pracy z pacjentem w trakcie pandemii

Konsekwencje pandemii odczuliśmy z poziomu różnych ról społecznych jakie podejmujemy w życiu. Będąc psycho-terapeutką oczekiwałam od siebie, że w sytuacji kryzysu będę miała jasne stanowisko i będę umiała interpretować zmiany w settingu oraz zakłócenia w przymierzu terapeutycznym związane z przejściem na pracę online. Jednak im dłużej trwa sytuacja niepewności i zmiany w dotychczasowym sposobie funkcjonowania, tym więcej rozpoznaję dylematów związanych z relacją psychoterapeuta – pacjent. Warsztat poświęcony będzie wymianie doświadczeń i pogłębieniu refleksji nad funkcjonowaniem psychoterapeuty w zmieniającej się rzeczywistości. Trzy obszary kryzysowe, którymi będziemy się zajmować to: zmiana settingu, powrót do pracy w gabinecie (czy?, jak?, kiedy?) oraz budowanie relacji z pacjentem w psychoterapii online. Zapraszam na warsztat osoby, którym bycie psychoterapeutą w pandemii przyniosło wiele pytań, na które wciąż podobnie jak ja szukają odpowiedzi.

BLOK TRZECI

dr Joanna Szeliga

Kiedy rzeczywistość stała się nieprzewidywalna? Wyzwania i dylematy psychoterapeuty grupowego osób z doświadczeniem psychozy w okresie pandemii

W swoim wystąpieniu chciałabym opisać swoje dylematy, z jakim zetknęłam się podczas wprowadzania zmian w organizacji pracy grupowej z pacjentami psychotycznymi w okresie pandemii. Opowiem o drodze, jaką ja i moi pacjenci przeszliśmy, jak adaptowaliśmy się do nieprzewidywalności, chaosu, braku jasnych wytycznych wywołanych sytuacją pandemii. Z powodu lockdownu doszło do chwilowego zawieszenia grupy, zamiennie zaproponowałam pacjentom kontakt indywidualny o charakterze podtrzymującym, aby nie zostawić uczestników samych. Metaforycznie stałam się dla nich symbolem trwania grupy. Obserwacja rzeczywistości, analiza rozmów z poszczególnymi członkami grupy terapeutycznej pomogła mi podjąć wyzwanie pracy grupowej w trybie online. Początkowe obawy, że w przypadku tej grupy osób, praca online może być szczególnie trudna - z uwagi na tendencje do paranoicznych i ksobnych interpretacji rzeczywistości, zostały przełamane ich ujawnioną gotowością uczestników do kontynuowania terapii grupowej. Izolacja oraz brak kontaktu z osobami, przy których mogli być bliżej siebie, są istotnymi czynnikami nasilającymi wycofanie w świat przeżyć psychotycznych. Doświadczenia grupowe natomiast osadzają w rzeczywistości.

mgr Marta Wiercińska

Specyfika pracy terapeutycznej pacjenta z zaburzeniami osobowości w warunkach pandemii

Zmiana formuły pracy w czasie pandemii daje szansę spotkania ale jednocześnie pozbawia czegoś ważnego. Nowa perspektywa pracy online zamiast spotkania realnego pojawiła się niespodziewanie a brak fizycznej obecności ma wpływ zarówno na pacjenta jak i na terapeutę. Psychoterapeuta prowadzący terapię stoi przed nowymi wyzwaniami i wieloma pytaniami: czy „wirus” uszkodził relacje czy nie, jak wcześniejsze doświadczenia traumy i strat wpływają na pacjenta, jakie mechanizmy obronne uruchamia pacjent, co pojawia się w przeniesieniu i przeciwprzeniesieniu - to pytania, na które próbujemy sobie odpowiedzieć. Materiał, który przedstawię jest próbą poradzenia sobie pacjenta i terapeuty w szczególnie trudnym momencie terapii - a mianowicie w fazie przeniesienia negatywnego.

mgr Edyta Hornowska-Aktepe, mgr Agata Maria Aleksyńska

Możliwości i zagrożenia pracy terapeutycznej online w oparciu o spojrzenie Alessandry Lemmy – analiza przypadków

Praca z pacjentem z wykorzystaniem Internetu tworzy szczególny rodzaj przestrzeni – cyberprzestrzeń. Cyberprzestrzeń stwarza szereg nowych możliwości, ale i zagrożeń, a dalej wyzwania. Pacjenci chroniąc się przed lękiem wycofują się w świat internetu, gdzie kontakt fizyczny przestaje być niezbędny do nawiązania i utrzymania relacji. Tworzy to swojego rodzaju pseudoobecność. Łatwo dostępna komunikacja, niemalże natychmiastowa, nie daje możliwości doświadczania dystansu. Cyberprzestrzeń daje nieograniczoną wolność, która pochłania na rzecz utraty rzeczywistych relacji w świecie fizycznym. Świat wirtualny znosi jakiegokolwiek bariery cielesne ograniczające ciało, pozwala uciec przed rzeczywistością cielesną. Człowiek może kreować nowe tożsamości. Seminarium prezentuje dwa procesy terapeutyczne w oparciu o omówienie problematyki cyberprzestrzeni zaproponowane przez psychoanalityczkę Lemmę.

SOBOTA, 16 PAŹDZIERNIKA

dr hab. Bernadetta Izydorczyk, prof. UJ

Kliniczna diagnoza psychologiczna w procesie kwalifikacji do psychoterapii - jej znaczenie i specyfika w kontekście sytuacji pandemii.

Celem wykładu będzie wskazanie na znaczenie i istotne elementy klinicznej diagnozy psychologicznej w procesie kwalifikowania do psychoterapii indywidualnej i grupowej pacjentów, ujawniających zróżnicowane zaburzenia psychiczne w czasie pandemii. Wskazane zostaną refleksje i kliniczne doświadczenia z pracy diagnostyczno-terapeutycznej w kwalifikacji do psychoterapii w OLN "Dąbrówka" w Gliwicach. Szczególnym punktem będą rozważania na temat specyfiki zmian i poszerzenia spektrum problematyki psychologicznej pacjentów zgłaszających się na kwalifikację do psychoterapii w dobie pandemii, co wymaga pogłębienia diagnozy klinicznej jako drogowskazu do uwzględnienia w procesie proponowanej pomocy psychologicznej.

BLOK CZWARTY

dr Katarzyna Szymańska

Spożytkowanie sieci społecznej systemu jako zasobu umożliwiającego zaangażowanie społeczne i koregulację emocjonalną pacjenta.

W czasie pandemii nasiliły się zjawiska transowe społeczne i indywidualne jednostek charakterystyczne dla zespołu stresu urazowego - takie jak dysocjacja, kateksja, halucynacja i regresja. Długotrwała sytuacja zagrożenia życia własnego i najbliższych, niepewność jutra, bezsilność, ograniczenie wolności przemieszczania, utknięcie w izolacji i bezruchu stworzyły warunki reaktywowania u pacjentów doświadczeń traumatycznych z przeszłości (nawrót objawów PTSD). Dysocjacja społeczna nasiliła poczucie samotności. Celem terapii, szczególnie ważnym w obliczu pandemii, stało się budowanie umiejętności pacjenta samoregulowania i koregulowania własnego stanu emocjonalnego, umożliwiającego odzyskanie stanu bezpieczeństwa i poczucia wpływu na przebieg zdarzeń. Celem warsztatu jest: - przedstawienie sposobu aktywizowania zasobów pacjenta poprzez rekonstrukcję jego Mapy Sieci Społecznej Systemu, w którym funkcjonuje; - spożytkowanie potencjału społecznego pacjenta do uruchomienia poczucia bezpieczeństwa i wspierania zachowań prospołecznych jego układu zaangażowania społecznego w przyszłości. Warsztat oparty będzie o bezpośrednie doświadczenie uczestników. W programie zawarto: ćwiczenia w parach, wykonanie Mapy Sieci Społecznej Systemu, hipnozę grupową.

mgr Magdalena Pozarzycka, mgr Magdalena Grubich, mgr Małgorzata Osielczak-Stawinoga

Utracone zmysły czy odzyskane czucie w terapii podczas pandemii.

Proponowany warsztat będzie odnosił się do jednego z głównych objawów covidu 19 jakim jest utrata smaku i węchu w toku choroby. I będzie próbą przyjrzenia się zjawiskom zmysłów i ich roli w relacji terapeutycznej. Będzie miał formułę aktywnej pracy własnej, w ramach pracy 1:1, w scenie symulowanej oraz w grupowej dyskusji. Będziemy szukać odpowiedzi na pytania, co dzieje się ze zmysłami w terapii w czasie pracy online.

Czy tutaj także dochodzi do jakichś utrat zmysłów? A może udaje się też odnajdywać doświadczenia przeciwne - widzenia czegoś dotychczas niewidocznego, słyszenia dotychczas nieusłyszanego, czucia nieczutego lub słyszenia wzrokiem, czucia słuchem...

mgr Renata Kałucka, mgr Katarzyna Fenik-Gaberle

Wpływ realiów związanych z pandemią na zmianę w procesie psychoterapii

Pandemia wprowadziła zmiany w nasze codzienne życie. Wyraźnie wpłynęły one także na proces psychoterapii. Pojawiły się w settingu, zachowaniach pacjentów i psychoterapeutów. Cały czas podlegamy tym zmianom. Jakie aspekty życia wrócą do czasów sprzed pandemii, a jakie pozostaną z nami na długo, może na zawsze? Podczas warsztatu chcemy wspólnie zastanowić się nad tym, w jakim zakresie musimy dostosować się do zmian w podejściu do leczenia i w samym jego przebiegu, które wymusiła sytuacja zewnętrzna. Będziemy przyglądać się takim kwestiom, jak adaptacja do tych zmian - ich wpływ obserwowany w przeniesieniu, neutralność w procesie terapeutycznym i inne. Omawiając funkcjonowanie pacjentów przyjrzymy się temu jak elementy świata wewnętrznego (znane z teorii relacji z obiektem) stykają się ze zmianą zewnętrzną. Zapraszamy osoby zainteresowane wymianą doświadczeń własnych w pracy z pacjentami dorosłymi w okresie pandemii.

mgr Agnieszka Czechowska, lek. med. Łukasz Szostakiewicz

Wirtualna przestrzeń jako źródło struktury i poczucia bezpieczeństwa? Praca terapeutyczna z adolescentami z zaburzeniami psychicznymi w czasie pandemii – doświadczenia Hostelu w Otwocku

W wystąpieniu podzielimy się doświadczeniem pracy terapeutycznej z grupą ok 20 adolescentów z diagnozami zaburzeń afektywnych, psychotycznych (w tym schizofrenii), zaburzeń adaptacyjnych oraz zaburzeń rozwojowych w okresie pandemii. Proces grupowy i indywidualny młodych pacjentów został nagle zakłócony koniecznością „odesłania” części osób na kwarantannę lub izolację. Młodzi pacjenci o kruchym ego zostali pozbawieni tego, co dotychczas stanowiło źródło oparcia i było kontenerem dla trudnych emocji - zajęcia psychoterapeutyczne i aktywizujące, nauka w przyszpitalnej szkole, zasady i normy grupowe, stała obecność terapeutów oraz grupy rówieśniczej, opieka lekarska. W grupie pojawiło się rozszczepienie na tych, którzy zostali w ośrodku oraz tych „odesłanych”, którym zespół terapeutyczny próbował stworzyć strukturę terapeutyczną w ramach przestrzeni wirtualnej. Zaprezentujemy wypowiedzi pacjentów oraz zespołu terapeutycznego podsumowujące to doświadczenie. Podejmiemy próbę analizy zjawiska odporności psychicznej jako zjawiska grupowego.

BLOK PIĄTY

dr Łukasz Müldner-Nieckowski

Seks i intymność w warunkach izolacji

Celem panelu będzie wspólne poszukiwanie wpływu, jaki pandemia, a szczególnie izolacja, miała na pary korzystające z psychoterapii, na podstawie doświadczeń kilku psychoterapeutów par. Dyskusja zostanie poprzedzona wprowadzeniem teoretycznym na temat roli lęku z budowaniu więzi, intymności i relacji seksualnej.

dr Katarzyna Szymańska, lek. med. Jolanta Berezowska, mgr Lucyna Lipman, mgr Iwona Woźniakowska, mgr Anna Adamiak-Tazbir

Trans globalny i trans indywidualny w czasie pandemii a ericksonowskie strategie terapii

Obserwacje kliniczne terapeutów pracujących w czasie pandemii wskazują na nasilenie się zjawisk transowych prezentowanych przez pacjentów – takich jak dysocjacja, katalepsja, halucynacje i regresja – zarówno w skali globalnej (społecznej) jak i jednostkowej. Sytuacja zagrożenia własnego życia i najbliższych, chaos informacyjny, niepewność przyszłości, utknięcie w izolacji i bezruch, tworzy warunki reaktywowania przez pacjentów negatywnych doświadczeń z przeszłości i nawrotu objawów stresu pourazowego. Symptomatyczne staje się poczucie bezradności i samotności pacjentów. Wielu z nich doświadcza też utraty zdrowia (boryka się z powikłaniami pocovidowymi), straty bliskich i przeżywa stan żałoby. W trakcie dyskusji omówione zostaną doświadczenia praktyków przedstawiające specyfikę tych zjawisk jak i konsekwencje, które wynikają z obrazu klinicznego dla planowania celów terapii i wprowadzania strategicznie terapeutycznej zmiany. Przedmiotem dyskusji będzie odpowiedzi na pytania: - Jakiej terapii potrzebuje pacjent w czasie pandemii;

- Jakie są możliwości terapeuty dostarczania pacjentowi na sesji doświadczeń pozwalających na regulację emocji (asocjację ze sobą), budowanie pozytywnych relacji z ludźmi (kontakt z innymi), aktywizację behawioralną (wprowadzenie w ruch), polepszenie zdolności testowania rzeczywistości (urealnienie percepcji), wykształcenie odporności na niepewność i rozwijanie pozytywnych oczekiwań odnośnie przyszłości (wzrostu potraumatycznego). W programie spotkania zaplanowano dla uczestników doświadczenie transu grupowego (symultanicznie indukowanego przez prowadzącą) mającego na celu aktywizowanie zasobów dobrostanu i przeniesienia ich na przyszłość.

dr Wojciech Drath

Czym się różni terapia online? – perspektywa hierarchii systemów

Psychoterapia online widziana z różnych perspektyw wygląda zupełnie inaczej. Z jednej strony wydaje się taką samą psychoterapią jak tradycyjna, z innej jawi się jako szarlateneria i kiepska podróbka oryginału, z jeszcze innej jako jedyna szansa dla osób, które nie mogą dotrzeć do gabinetu. Moim zamiarem, jest podzielić się sposobem w jaki używam koncepcji hierarchii systemów, by opisać wielopoziomowe różnice między psychoterapią w tak zwanym bezpośrednim kontakcie, a tą prowadzoną online. Perspektywa ta pomaga wyjść poza dychotomię "dobra/zła terapia" i opisać właściwości, które odróżniają te dwie pokrewne dziedziny pomagania. Pozwala to podejmować lepsze decyzje kliniczne - rozumieć komu i w jakich okolicznościach warto proponować kontakt online, a komu zdecydowanie odradzać. Przydaje się także w procesie superwizji do rozumienia znaczeń, jakie w relację terapeutyczną wnosi sam sposób kontaktu.

mgr Jacek Olszewski

Zmianie ograniczeń w możliwości. Jak w pandemii zachowania Pacjentów wpływają na proces psychoterapii?

Celem prezentacji jest przedstawienie powtarzalnych zachowań Pacjentów uczestniczących w psychoterapii indywidualnej w czasie pandemii. Przykładowe zachowania Pacjentów wynikają z różnych motywów. Rozważane będą dwa główne obserwowane motywy: oczekiwania względem psychoterapeuty oraz potrzeba podporządkowywania się objawom. Następnie zostaną omówione takie zmodyfikowane oddziaływania psychoterapeuty, które miały korzystny wpływ na realizację procesu psychoterapii.

dr Elżbieta Trubiłowicz

Młodość w czasach pandemii – zasoby i problemy młodzieży

Pandemie towarzyszyły człowiekowi przez stulecia, zawsze wywołując poczucie zagrożenia bezpieczeństwa oraz przedłużoną reakcję lękową, której towarzyszy strach, bezradność, stany paniki, rozpacz i poczucie beznadziei. Wystąpienie dotyczy wpływu pandemii na edukację oraz funkcjonowanie rodzinne, społeczne i emocjonalne młodzieży szkół ponadpodstawowych. Dla niej restrykcje związane z izolacją były szczególnie trudne, ponieważ stały w sprzeczności z najważniejszymi zadaniami rozwojowymi tej fazy życia. Wprowadzeniem do referatu jest przegląd badań wpływu pandemii na funkcjonowanie młodzieży w Polsce i na świecie. Wystąpienie oparte jest na dwóch perspektywach badawczych. Pierwszą jest analiza przypadków młodych osób będących w psychoterapii, prowadzonej przez autorkę, w okresie ostatnich kilkunastu miesięcy. Druga perspektywa dotyczy szerszych badań grupowych prowadzonych przez zespół, którego członkiem jest autorka. Oba ujęcia koncentrują się zarówno na opisie głównych problemów, jak czynników ryzyka i czynników chroniących, które wpływają na młodzież. Analizując obszary zasobów określono, najbardziej skuteczne, drogi wsparcia.

dr Tomasz Prusiński

Sojusz podobny czy odmienny? Jakościowe zróżnicowanie przymierza w psychoterapii prowadzonej online i stacjonarnie.

W ciągu ostatnich czterech dekad odnotowywano generalnie wzrost skali zainteresowania relacją między pomagającym i otrzymującym pomoc, a w szczególności wzrosło zainteresowanie przymierzem w psychoterapii. Przymierze psychoterapeutyczne, rozumiane jako sojusz między pacjentem a terapeutą na temat celów i zadań terapii w kontekście ich wzajemnej więzi emocjonalnej, jest kluczowym zagadnieniem w pracy klinicznej, zarówno z dorosłymi, jak i z młodzieżą, i podlega nieustannej eksploracji i zrozumieniu, zwłaszcza z uwagi na zależność od niego rezultaty terapii. Czas pandemii przekierował wiele procesów terapeutycznych ze spotkań stacjonarnych, w gabinecie, na spotkania online.

Pojawia się zasadnicze pytanie, czy i jak zmienia się jakość przymierza w związku z takimi zmianami formy psychoterapii. Podczas wystąpienia przedstawione zostaną badania własne i interesujące konkluzje będące odpowiedzią na pytanie postawione w tytule wystąpienia.

lek. med. Łukasz Szostakiewicz, mgr Anna Wyszowska

Czy bycie członkiem społeczności oddziału terapeutycznego chroni młodego człowieka przed skutkami zewnętrznego kryzysu?

W okresie pandemii obserwowano wyraźne zmiany w stanie psychicznym w populacji młodych ludzi co przełożyło się na liczbę kryzysów kończących się konsultacjami na izbach przyjęć psychiatrycznych. Po początkowej redukcji liczby konsultacji (którą można wiązać z zamknięciem szkół), obserwowano nietypowe, nieobserwowane w poprzednich latach okresy pogorszenia stanu psychicznego młodzieży - w okresie przedłużającego się lockdownu oraz szybko po powrocie do nauczania „na żywo”. Autorzy postanowili zestawzić te dane - pochodzące z badań własnych oraz z doniesień w literaturze fachowej z analizą przebiegu kryzysów obserwowanych na terapeutycznym oddziale dziennym (na podstawie dokumentacji psychiatrycznej oddziału dziennego) i odpowiedzieć na pytania: 1. Czy opieka terapeutyczna oddziału dziennego chroni przed kryzysem, którego przyczyną są obiektywne czynniki zewnętrzne? 2. W jaki sposób opieka terapeutyczna wpływa na przebieg kryzysu? 3. Czy wewnątrz zróżnicowanej społeczności terapeutycznej pojawiają się różnice w przeżywaniu obiektywnego zewnętrznego kryzysu?

dr hab. Joanna Szczepańska-Gieracha

Zdalne wsparcie kobiet 60+ podczas pandemii COVID-19

Ograniczenia wprowadzone w związku z pandemią COVID-19 poważnie wpłynęły na wiele aspektów naszego życia zmuszając organizacje pozarządowe do szukania nowych rozwiązań w ramach realizowanych Projektów Profilaktyki i Promocji Zdrowia Psychicznego. Celem projektu „Depresja w Opresjach – wsparcie seniorów z zaburzeniami nastroju i objawami psychosomatycznymi” było zapobieganie wystąpienia kryzysu psychicznego u osób starszych z doświadczeniem epizodu depresji. Przed pandemią projekt był realizowany w warunkach stacjonarnych. W ramach grup wsparcia prowadzono gimnastykę ogólnousprawniającą, muzykoterapię, psychoedukację i edukację prozdrowotną. W trakcie lockdown'u realizację projektu kontynuowano zdalnie poprzez regularny kontakt telefoniczny, udostępnienie sesji relaksacyjnej i motywowanie do podejmowania aktywności fizycznej. Badaniem objęto 70 kobiet w wieku powyżej 60 lat, średnia wieku wynosiła 72.28 ±5.22 lata. Przed wybuchem pandemii COVID-19 uczestniczyły one w Programie Profilaktyki i Promocji Zdrowia Psychicznego prowadzonym w Fundacji Aktywizacji Seniorów Siwy Dym we Wrocławiu. Projekt był realizowany od 1 stycznia 2020 r. do końca roku 2020, w kwietniu wprowadzono pracę zdalną.

BLOK SZÓSTY

mgr Agnieszka Rynowiecka, mgr Anna Jastrząb, mgr Łukasz Dziubany

On-lineowe grupy psychoterapeutyczne dla młodzieży transpłciowej

Od 2022 roku będzie obowiązywać nowa klasyfikacja ICD 11, w której nie ma już pojęcia transseksualizmu. Jest za to niezgodność i dysforia płci. Warto zapoznać się z tą tematyką, gdyż młodzieży deklarującej bycie transpłciowa lub niebinarna zgłasza się do specjalistów, zajmujących się tą tematyką, coraz więcej. Pandemia spowodowała, że tak jak wielu nastolatków, tak i ta grupa, (dodatkowo obciążona problemem dysforii i lęków społecznych) zaczęła potrzebować pilnie wsparcia psychiatrycznego i psychoterapeutycznego. Pracując z osobami transpłciowymi i ich bliskimi od 13 lat zostałam poproszona o stworzenie programu wsparcia psychoterapeutycznego dla młodzieży. Tak powstały grupy psychoterapeutyczne "TransSupport", pracujące na platformie Terappo, do których na chwilę obecną (w ciągu 3 miesięcy) zgłosiło się już kilkadziesiąt osób, a w których czynnie, stale uczestniczy trzydziestu nastolatków. Kolejne grupy mają ruszyć jesienią. Wraz z psychoterapeutami, prowadzącymi grupy on-line chcemy zaprezentować model pracy, ale również podzielić się naszymi refleksami i spostrzeżeniami, dotyczącymi psychoterapii transpłciowej i niebinarnej młodzieży oraz problemami z jakimi ta młodzież się boryka.

dr Ewa Bujoczek

Psychoterapeuta na oddziale COVID-19 – doświadczenia własne

Celem mojego wystąpienia będzie prezentacja własnych doświadczeń związanych z pracą na oddziale wieloprofilowym zakaźnym dla chorych na covid-19 oraz oddziale wieloprofilowym szpitala tymczasowego. Zasadniczym celem mojego wystąpienia będzie wskazanie zasadniczych zadań stojących przed psychoterapeutą rozpoczynającym pracę w oddziale zakaźnym, wskazanie wyzwań i ograniczeń związanych z tym typem wyzwania. W swoim wystąpieniu omówię również zasadnicze obszary pracy z pacjentem chorym zakaźnie, możliwości oddziaływań terapeutycznych.

lek. med. Roman Ludkiewicz

Psychodrama online

W tym roku mija 100 lat od momentu ogłoszenia przez Jacoba Moreno założeń psychodramy. W czasie pandemii osoby pracujące metodą psychodramy stanęły przed wyzwaniem: jak pracować psychodramą? W swoim wystąpieniu chcę przedstawić możliwości pracy psychodramatycznej na podstawie własnych doświadczeń jako uczestnika szkoleń oraz prowadzącego zajęcia psychodramatyczne. Psychodrama opiera się na 5 elementach: scenie, protagoniście, prowadzącym, ego pomocniczych oraz grupie. W jaki sposób elementy te mogą znaleźć się na ekranie monitora? Wybór protagonisty do pracy najczęściej poprzedzony jest rozgrzewką a po grze protagonisty następuje faza dzielenia się (sharing i feedback z ról). Czy podstawowa technika pracy: zamiana ról jest możliwa online? Co z poszerzoną rzeczywistością (surplus reality) i tele grupy, podstawowymi wartościami terapeutycznymi psychodramy, kiedy siedzimy sami przed komputerem widząc inne osoby z grupy w małych okienkach podzielonego ekranu?

mgr Katarzyna Ćwirko-Kusztan, dr hab. Krzysztof Małyszczak, dr Marek Tomaszewski

Pandemia jako doświadczenie indywidualne i zbiorowe w pracy psychoterapeutów i superwizorów

Tematem naszej refleksji będzie doświadczenie pandemii w obszarze funkcjonowania i przeżyć naszej grupy zawodowej – psychoterapeutów i superwizorów. Ważnym jest dla nas, przedstawicieli i superwizorów dolnośląskiego środowiska terapeutycznego jest zrozumienie wpływu tego doświadczenia na funkcjonowanie zespołów terapeutycznych. Co determinuje zespołową i indywidualną odporność na traumę, co zaś jest czynnikiem wzmagającym podatność na zranienie i następczą dezorganizację? Czy sama forma organizacji pracy zespołów terapeutycznych ma w tej sytuacji istotne znaczenie? Jak w tej sytuacji zmienia się rola i zadania kierownika oraz superwizora zespołu terapeutycznego? Na ile istotną staje się też w takowej sytuacji przynależność psychoterapeuty do szerszych sieci wsparcia zawodowego – stowarzyszeń skupiających psychoterapeutów, grup balintowskich, sformalizowanych grup superwizyjnych czy też niesformalizowanych grup superwizji koleżeńskiej?

NIEDZIELA, 17 PAŹDZIERNIKA

dr Zbigniew Wajda

Tak daleko a tak blisko. Psychoterapia grupowa online - wyzwania i możliwości

Psychoterapia online na staje się coraz popularniejszą formą leczenia zaburzeń psychicznych, a w czasach pandemii rośnie rola tego typu form pomocy psychologicznej. O ile psychoterapia indywidualna online doczekała się już doniesień naukowych na temat swojej skuteczności, to na temat psychoterapii grupowej przez internet nadal nie wiele wiemy (Banbury i in., 2018; Varker i in., 2019; Weinberg, 2020). Wystąpienie będzie miało kilka głównych celów: 1. Krótki przegląd badań nad psychoterapią grupową online; 2. Refleksja nad zaletami i wyzwaniami dotyczącymi psychoterapii grupowej online; 3. Prezentacja badań własnych nad psychoterapią grupową online; 4. Wskazówki dla psychoterapeutów prowadzących psychoterapię grupową przez internet.

mgr Marta Nowak-Kulpa

OKNO Z WIDOKIEM NA WSCHÓD - Zastosowanie terapii ericksonowskiej w zamkniętym (z powodu epidemii) oddziale szpitalnym. Wsparcie pacjenta, medyka i terapeuty

Zmaganie się z chorobą nowotworową wymaga wysiłku. W okresie pandemii, gdzie wszystko zostało skomplikowane, a proste do tej pory sprawy stały się złożone, przebywanie w szpitalu jest dodatkowo utrudnione przez izolację i żmudne, długie procedury. Psychoterapia ericksonowska, bazująca na zasobach, pożytkuje wszystkie dostępne środki do wspierania zdrowia. Zastosowanie technik tej terapii okazuje się skuteczne także podczas interwencji w oddziale szpitalnym, pomimo wielu ograniczeń. Jak wiadomo, świadome uczestniczenie w leczeniu, znacząco wpływa na jego jakość. W trakcie prezentacji będzie okazja, by omówić sposoby utrzymania poczucia wpływu na swoje życie, w sytuacji gdzie wpływ ten jest dramatycznie ograniczany. Wykład będzie okazją do zaprezentowania zastosowania technik ericksonowskich z pacjentami poddanymi izolacji, na przykładzie terapii pacjentów Kliniki Chirurgii Onkologicznej i Rekonstrukcyjnej. Przedstawione zostaną przykłady pracy terapeutycznej z hospitalizowanymi pacjentami, wsparcia psychicznego personelu medycznego oraz profilaktyki „pandemicznego” wypalenia zawodowego.

BLOK SIÓDMY

mgr Magdalena Brzozowicz

Praca z młodzieżą metodą skoncentrowaną na rozwiązaniu

Podczas warsztatu zaprezentuję sposób pracy z młodzieżą metodą krótkoterminową skoncentrowaną na rozwiązaniu. Metoda ta daje młodemu, dorastającemu człowiekowi okazję do budowania poczucia własnej wartości i odpowiedzialności, wzmacnia i wydobywa jego zasoby osobiste, wskazuje także zasoby jego środowiska rodzinnego/szkolnego, zachęca do działania w drodze do uzgodnionego celu.

mgr Jarosław Gliszczyński, prof. Krzysztof Rutkowski, mgr Ireneusz Dziasek, dr hab. Krzysztof Małyszczak, mgr Dominik Gawęda

Co doświadczenia ostatniego czasu zmieniają w psychoterapii i superwizji? – spotkanie Grupy Roboczej Superwizorów

Sesja ma być osobistym spotkaniem superwizorów poświęconym wymianie doświadczeń, refleksji z okresu od początku pandemii aż do teraz. To, że egzystencja ludzi zmieniła się w wyniku ostatnich doświadczeń wydaje się truizmem. Warto jednak spróbować uchwycić specyfikę tych zmian i to jak one odzwierciedlają się w praktyce prowadzonych przez nas superwizji. Jak zachwianie poczucia bezpieczeństwa wpływa na nas?. Jakie mechanizmy obronne uruchamiamy i jakie są tego konsekwencje w wymiarze indywidualnym, rodzinnym i społecznym? Jakie zasoby potrzebujemy uruchomić aby przetrwać czy może nawet rozwinąć w wymiarach indywidualnym i społecznym? Czy doświadczenie pandemii nas zuboży czy wzbogaci? A może po jakimś czasie mechanizmy amnezji spowodują, że "zapomnimy" o tym co ważne i w przyszłości historia znowu się powtórzy w takim czy innym wymiarze? Jakie wnioski ważne dla obszaru psychoterapii i superwizji psychoterapii wyciągamy z doświadczeń ostatnich niecałych dwóch lat? Pytań jest zapewne dużo więcej, ale wykorzystując nasz zbiorowy potencjał może uda nam się w ramach tej sesji choć część z nich poddać kreatywnej refleksji.

dr Ewa Bujoczek

Śmierć, żałoba w czasie pandemii – wybrane aspekty

Celem mojego wystąpienia jest prezentacja wybranych aspektów i dylematów związanych z przeżywaniem śmierci osób bliskich, żałobą, radzeniem sobie z utratą w kontekście pandemii i restrykcji związanych z funkcjonowaniem służby zdrowia. Celem mojego wystąpienia jest wskazanie wybranych dylematów przeżywanych przez pracowników służby zdrowia, osoby bliskie doświadczające utraty w sytuacji znaczących pandemicznych obostrzeń.

lek. med. Ewa Gruszecka

Wspólne uzdrawianie kolektywnej traumy: w kierunku nowego paradygmatu zmiany

Pandemia może przypominać o ekologicznej naturze życia jako współzależnej całości. Mogła też reaktywować uprzednie społeczne traumy czy zranienia, takie jak przemoc kolonialna, rasizm, wojny, kataklizmy, kryzysy, nierówność płci, nierówności ekonomiczne oraz wszelkie społeczne segregacje. Zranienia te, bywają nieuchwytnie, gdyż skutkują szeroką, społeczną nieświadomością istotnych aspektów życia. Chętnie podzielę się doświadczeniem współtworzenia i pracy grup zorientowanych na uzdrawianie kolektywnych traum. Tych współczesnych i tych dziedzicznych od naszych przodków. Dwie grupy, wielonarodowa psychoterapeutów oraz polska interdyscyplinarna, chwyciły i integrowały odmienne pasmo społecznych doświadczeń. Praca w nich pomogła mi rozszerzyć świadomość o zjawiska bardzo istotne, w moim przekonaniu, dla psychoterapii.

mgr Agnieszka Rynowiecka

Z frustracji działanie czyli jak powstało Terappo

W dobie pandemii większość docenianych terapeutów, ale nie tylko, zostało zarzuconych pracą. Jednocześnie wielu specjalistów wciąż narzekało na niewystarczające nakłady na służbę zdrowia i niskie pensje. Tak powstało Terappo- platforma, a w przyszłości aplikacja do pracy terapeutycznej on-line, która miała pomóc dostać się do najbardziej obleganych specjalistów, wykorzystując ich "okienka" oraz dająca możliwość "dorobienia" specjalistom pracujących w instytucjach państwowych. Terappo zostało założone przez psychoterapeutów, nie jest wynikiem działania biznesmenów. Obecnie ma formę start up-u, będącego w inkubacji Unicorn Hub. Chcemy pokazać jej rozwój, założenia i plany na przyszłość.

mgr Magdalena Kotyza

Wdzięczność dla urzędników – o specyfice pracy w obszarze uzależnień w pandemii

Dzięki pracy ludzi z Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii mamy dziś dobrze umocowany prawnie zawód psychoterapeuty uzależnień i superwizora pracującego w tym obszarze. Dzięki temu od początku pandemii zmiany organizacyjne były wprowadzane odpowiednio szybko i przejrzysto, a ja mogłam skupić się na trudnościach merytorycznych tej sytuacji: - osoby uzależnione bardzo potrzebują osobistego kontaktu; - kwestia „kłopotów technicznych” czyli obszaru, w którym nakładają się realne trudności wynikające z technicznych aspektów komunikacji a oporem pacjentów; - decydowanie o kontynuacji bądź przerwaniu czy zawieszeniu terapii w obliczu wahań płatnika; - niektórych superwizantów spotkałam dopiero niedawno na żywo, mimo, że pracujemy już razem ponad rok. Chcę opisać, jak zachodziła zmiana sposobu pracy, zarówno psychoterapii, jak i superwizji, w warunkach pandemii. Zależy mi, by podkreślić rolę prawnego umocowania zawodu psychoterapeuty/superwizora uzależnień jako bardzo istotnego oparcia w kryzysie, jakim jest sytuacja pandemiczna. Zestawiam to z sytuacją pozostałych psychoterapeutów, którą także znam z doświadczenia.

mgr Agnieszka Ćwierz, lek. med. Roman Ludkiewicz, dr Izabela Łucka, dr Krzysztof Sołtys

"Do czego jeszcze jestem zdolna/y w roli superwizora?" - kto czy co wyznacza granice: pandemia, superwizor, superwizant czy...?

Na czym polega rola analityka, gdy trauma wkracza w rzeczywistość analityka i pacjenta, kiedy atakuje setting?" pyta libańska analityczka Marie-Therese Khair Badawi w artykule dotyczącym funkcjonowania pary analityk-pacjent w realiach wojny, obecnej na co dzień i to od wielu lat. Być może pandemia nie skonfrontowała nas z tak dramatycznym kontekstem, a jednak w sposób nagły, długotrwały, zmieniający się co kilka miesięcy i nie dający pewnych punktów oparcia, zweryfikowała naszą wewnętrzną i zewnętrzną zdolność do adaptacji oraz pojemność na nowe intrapsychiczne konflikty, własne i naszych superwizantów. W niniejszym wystąpieniu, czerpiąc z w/w artykułu oraz doświadczeń gdańskiej grupy superwizorów, chcemy poddać refleksji zakłócenia i wyzwania w roli oraz pracy superwizora w „kulturze pandemii”, poszerzyć rozumienie tego, co lub kto wyznacza granice, jak utrzymać się, a może wytrzymać w swojej roli oraz jakie zmiany (czy nieuchronne?) zwiastuje postpandemiczna rzeczywistość.

SESJE PLAKATOWE

PIĄTEK, 15 PAŹDZIERNIKA

mgr Renata Hebdowska, dr Ewa Dragan

Pandemia szansą na nowe w gabinecie psychoterapeuty

Czas pandemii był trudny i zaskakujący dla wszystkich osób związanych z procesem terapeutycznym. Nowa sytuacja i jej wyzwania spowodowały liczne konflikty zarówno w sferze inter, jak i intrapersonalnej. W miarę jej trwania wzrastała akceptacja sytuacji. Poszukiwaliśmy możliwości powrotu do stabilizacji oraz pracy z pacjentami. Nossrat Peseschkian twórca Transkulturowej Psychoterapii Pozytywnej wyrażał pogląd, że powrót do równowagi można uzyskać dążąc do wewnętrznej harmonii. Jednym z narzędzi pomagającym ją odnaleźć jest Model Równowagi (MR). Opisują go 4 wymiary – ciało/zmysły, działanie/osiągnięcia, kontakt/interakcje z ludźmi, sens/przyszłość. Zrównoważenie energii dystrybuowanej do poszczególnych obszarów pozwala zachować równowagę oraz skorzystać z nowych możliwości rozwoju. W swoim wystąpieniu /plakacie zaprezentujemy nowe możliwości, jakie pojawiły się w czasie pandemii dla terapeutów oraz superwizorów w oparciu o model równowagi.

lek. med. Kamila Kmak-Sendys

Wpływ różnych aspektów pandemii na pracę i zdrowie psychiczne funkcjonariuszy służb mundurowych

Plakat dotyczy badania przeprowadzonego wśród czynnych funkcjonariuszy służb takich jak policja, straż pożarna oraz służba więzienna. W trakcie pandemii autorka miała nieprzerwany kontakt z funkcjonariuszami, którzy doświadczali szczególnych reperkusji związanych z pandemią. Podobnie jak wszyscy odczuwali obawy, lęki oraz wątpliwości odnośnie choroby, dotyczące ich samych ale i bliskich. Z drugiej strony byli narażeni na nieprzychylnie traktowanie przez ludzi, z którymi mieli kontakt, ponieważ byli używani do egzekwowania wytycznych, rozliczania społeczeństwa i pełnienia funkcji nadzoru. Strażacy także byli obecni przy np. Namiotach weryfikujących przyjęcia przed szpitalami. Byli podobnie jak służba zdrowia w bezpośrednim kontakcie z chorymi, jednak pozbawieni roli ratowników, z przechyleniem szali na egzekutorów wytycznych wprowadzanych przez państwo związanych z ograniczeniami i przestrzeganiem tych wymogów. Funkcjonariuszom często w wywiadzie towarzyszyło poczucie bezradności, złości, braku przekonania w ich egzekwowaniu, poczucia krzywdy. Okres pandemii to także moment strajków kobiet, w których czynny udział brali funkcjonariusze w/w służb bez względu na ich rzeczywiste przekonania i wybory. Wiązało się to z realnymi konfliktami wewnętrznymi i zmianami w samopoczuciu. Badanie wynikało z kontaktu telefonicznego i rzeczywistego oraz wywiadu z członkami służb.

SOBOTA, 16 PAŹDZIERNIKA

mgr Adriana Zielińska, mgr Renata Komajda-Wójcik

"Optymalna różnica" w pracy psychoterapeutycznej online w czasie lockdownu

Na podstawie licznych rozmów z koleżankami i kolegami terapeutami, a także swoich własnych doświadczeń i refleksji nt. prowadzenia terapii online w pandemii, próbujemy symbolicznie przedstawić zjawisko "optymalnej różnicy" jako czynnika umożliwiającego prowadzenie psychoterapii w formie online. Gdzie jest granica "inności", która jeszcze zaciekawia a nie przeraża? Gdzie szukać podobieństwa gdy wydaje się, że "wszystko jest inne"? Czy zamiast "współdzielenia przestrzeni" przez terapeutę i pacjenta wystarczy "współdzielenie okoliczności"? Nie dajemy odpowiedzi na te pytania, raczej w graficznej formie zachęcamy do refleksji.

mgr Agata Maria Aleksiańska

Mobbing w pandemii - skala zjawiska i wpływ na terapeutę

Zjawiska takie jak pandemia uwypuklają rolę systemowego działania. Jeśli jest ono wadliwe może sprzyjać mobbingowi, ten z kolei może niekorzystnie wpływać na warsztat pracy terapeuty. Prezentacja omawia wyniki zrealizowanych ankiet z tematu.

dr Ewa Dragan, mgr Renata Hebdowska

Przywiązanie do tradycji czy racjonalne przesłanki – co zmienia metoda.

Nikt już dzisiaj nie kwestionuje użyteczności psychoterapii online. W obszarze CBT bada się jej skuteczność porównując do stacjonarnej niemal od początku stosowania. Pandemia, która wymusiła pracę zdalną wśród psychoterapeutów różnych modalności, stała się przyczynkiem do badania nowej - dla większości osób - formy kontaktu i efektów prowadzonej w ten sposób terapii. Plakat będzie prezentował wyniki badań pochodzące z literatury przedmiotu, dotyczących omawianego zagadnienia. Jednocześnie będzie próbą namysłu nad znaczeniem metody, dostępności rzetelnych informacji, wobec pojawiających się tendencji do zacierania różnic i symplifikacji.

dr Marek Kobus

Grupa Balinta Online w pandemii-natura, ograniczenia i zalety

Okres pandemii stworzył nowe nieznane okoliczności w pracy psychoterapeutycznej. Izolacja społeczna, natężona praca, zagrożenie nie tylko epidemiologiczne, narzuciły nowe oblicze dotychczasowym formom zapobiegania wypaleniu zawodowemu. Grupy Balinta uległy okresowej modyfikacji do formy online. Nowe doświadczenie pozwala na rozważenia nad transformacją Grup Balinta, jej ograniczeniami i zaletami.